

Koj drugi dan so prihiteli ne samo od strele v cerkvi ostrašeni, ampak tudi njih žlahta in prijatli k fari v Slavino zahvalit se gosp. Bogu in Materi Božji, patroni fare, za neizrečeno veliko milost, ktera se jim je očitno pokazala, de v taki nevarnosti ni noben ne življenja zgubil, in tudi ne veliko poškodovan bil. — Gijeniga serca so bili pričajoči per sv. maši in per pridigi, in solze v njih očeh so spričevale, de verjejo, de stvarnik nebes in zemlje, kakor nekdaj izraelsko ljudstvo na gori Sinaji, tako tudi zdej s strelo ljudi opominja k zvestimu deržanju Božjih zapoved, in de tudi verjejo, de gosp. Bog po spričevanju Davida v 90. psalmu je ukazal angeljem varham, de naj nas varjejo povsod. — Večna čast in hvala bodi gosp. Bogu, de taka živa vera v našim okraji še živí!

V Slavini 10. dan Svečana 1847. J. J.

Dopis od sv. Verbana blizo Ptuja na Štajarskim.

14. dan pretečenega mesca je za naše farmane vesel dan bil; obhajali smo namreč posvečevanje noviga sv. križeviga pota s 14 postoji (štacion). Visoko častiti gosp. fajmošter vneti za čast božjo, in za ozalšanje farne cerkve so farmanam s svojo priljudno, ljubezni polno besedo živo v serce segli: naj vsakteri s svojim dobrovoljnim daram po zmožnosti pripomaga, de bi sv. križev pot, ta lepi kinč vsaktere cerkev, skoraj tudi Verbanjsko cerkev zalšal. Priserčne besede so se tudi serc prijele, in farmani spoznavši resničnost besed svojiga duhovniga pastirja so pokazali, de še živa vera v njih sercih prebiva. Blagoslovili so nam ta križev pot častitljivi pater Bruno Jesih, mašnik iz reda sv. Franciška v Graškim franciškanskim samostani, ktemu redu izključljivo je že od leta 1561 od rimskih Papežev oblast podeljena, sv. križev pot blagoslavljeni. Po dokončanim blagoslavljenji so imenovani duhovnik s krepko slovensko besedo zbranimu ljudstvu ob kratkim skrivnosti sv. križeviga pota razložili, ter s pripravnimi nauki razjasnili. Podobšine nam je izobrazil gosp. Sagmojster, podobar v Gradci, in nam je prav dobro vstregel ne samo z lepim delam, ampak tudi z nisko ceno, in v hvalo imenovanemu umetniku smem brez pomislika reči, de gledé ozalšanja ga ni okrog in okrog tako lepiga križeviga pota.

Dva lepo pozlačena svečnika k vsaki podobšini napravljena se prav lepo priležeta. Zamolčati tudi ne smem, kar gotovo vsaciga Slovence veselilo bo, de so napisi slovenski, v našim novim pravopisu.

Jernej.

Na znanje všim miloserčnim ljudém.

Naši bravci že davnej vedó, de se je z vikšim poveljenjem predlanjskim v Gorici družba zoper terpinčenje žival začela. Namen te hvale vredne družbe je sploh: človeške serca mečiti, de imajo usmiljenje z ubogo živino, ki je od Stvarnika človeku v prid, pa ne v terpinčenje ali mučenje vstvarjena. Dodač je imenovana družba na Goriškim veliko podpornikov ali udov nabrala, pa tudi iz bližnjih deželá, kakor iz Teržaškiga, Koroškiga, Štajarskiga in Krajskiga jih je nekaj pristopilo.

Vsakdo, ki hoče ud te družbe imenovan biti, plača vsako leto pol goldinarja; ali pa tudi več, če hoče namen pohvaljene družbe še bolj podpirati. Iz nabranega denarja natiskuje Goriška družba lepe podučivne bukvice, ktere po tem po deželi brez plačila delí, in ktere tudi vsak ud brez plačila dobiva.

Krajncam perstop k ti družbi polajšati, prejema pisarnica kmetijske družbe v Ljubljani oglase in

plačilo tistih, ki hočejo v imenovanu družbo stopiti, in jih potem v Gorico pošilja.

Čudapolna novica!

Od tistihmal kar so znajdli, voden sopár v vozove in barke vpregati, de letējo hitro ko ptič po zraku, ni nobena imenitniši znajdba med ljudi prišla, kakor letá, ki nam jo je nidavnej amerikanski zdravnik Jackson na znanje dal. Kaj posebniga mora neki to biti? bodo naši bravci prašali, ki od te nove znajdbe še nič slišali niso. Ja, dragi bravci, imenitna, silno imenitna in zares čudapolna znajdba je to!

Človeku ali pa tudi živini z lahko rečjó za en čas vse občutke odvzeti, de clo nič ne čuti, naj ga bodējo ali žgējo, mu nogo, roko ali kakorsin si bodi ud odrežejo ali odzagajo; — odgovorite mi: ali ni to čudapolna znajdba? Mislim de. Celi svet se veselí, in čast in hvalo daje modrimu možu, keteriga znajdba bo v prihodnje toliko bolečin in terpljenja iz svetá pregnala!

To sredstvo, ktero človeku vse občutke vzame, de se kake 2, 3 ali clo 8 minut clo nič ne zavé in de se mu tačas večidel prav prijetno sanja, je že sicer davnej znano zdravilo, ktemu se Schwefelaether, to je žepleni vinski cvet pravi, in ki je Hofmannovim kapljicam (Hoffmannische Tropfen) zlo enak. Ta cvet je kakor nar tanjši zrak, in če človek ali pa tudi živila le nektere minute v njem diha, pade v omedlevco, iz ktere se pa čez neke minute spet brihten zbudí. V ti omedlevci nič bolečin ne čuti, naj mu zdravnik zobre, otekljine reže, nogo ali roko žaga i. t. d.

Akoravno sicer zdrav človek koj po izbujenji po omedlevci popolnama brihten postane, vunder imenovaní cvet ni kaka igrača in zamore takim ljudem, ki so slabí na persih ali mertudu podverženi, tudi zlo škodovati; torej je le v rokah zvedéniga zdravnika neprecenljiva dobrota, po kteri bojo zamogli ranocelniki bolnikam prihodnjič brez bolečin pomagati.

To znajdbo pa oznanimo posebno žato v Novicah, de se ne bojo prihodnjič bolniki, ktemu je potreba kak ud odrezati, presilnih bolečin bali in de ne bojo zavoljo tega odlašali, prave zdraviljske pomoči iskat, dokler je še čas, se ozdraviti.

Dr. Bleiweis.

Zastavica. *)

Povej mi, prijatel! z dvema besedama — pa po starim pravopisu — perve čerke dvanajsterih malih prerokov, in sicer takó, de je vsaka čerka v eni teh dveh besedi po dvakrat zapisana. — Mali preroki so: Ozej, Joel, Amos, Abdija, Jonas, Nahum, Mihej, Habakuk, Sofonija, Hagej, Zaharija in Malahija.

Današnjimu listu je perdjan 4. dokladni list — in pa tretji del kemije.

*) Vganjko zastavice v 3. listu bomo drugo pot na znanje dali.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnju	
	27. Svečana.	gold. kr.	22. Svečana.	gold. kr.
1 mernik Pšenice domače	2	58	3	3
1 » » banaške	3	—	3	3
1 » Turšice	1	52	2	4
1 » Soršice	—	—	2	12
1 » Rěži	2	7	2	15
1 » Ječmena	1	39	1	58
1 » Prosa	1	36	1	38
1 » Ajde	1	30	1	32
1 » Ovsia	1	—	1	3